

то и от отношението на другите етнически групи към ромския етнос като цяло. В психологията е известно, че ако сто пъти от сто различни места се каже на някого, че е луд, той наистина може да започне да се държи като такъв. На този етап значителната част от ромското население в гетата наистина е повярвало, че генетическата му предопределеност не му позволява да се развива пълноценно в областта на образованието и науката.

На трето място (но не и по значимост) е умелото манипулиране на родителите от училищни ръководства и други отговорни за образованието фактори. Използвайки ниското образователно ниво на тези родители, те възпрепятстват всяка възможност за проникване на други алтернативни образователни идеи в тези училища, защото биха довели до съкращаване на работни места.

В сега действащата нормативна уредба не се споменава нищо за наличието на хомогенни, сегрегирани училища за ромски деца по гетата, както и за училища със засилено трудово обучение в тях. От структурата на образователната система обаче, очертана в „Концепция за развитието на средното образование в Република България“ (7, стр. 6), се вижда, че и в бъдеще ще съществуват професионално-технически паралелки след VI-ти клас. Също така пак от там става ясно, че от образователната ни система ще се изисква „равен старт на всички чрез всеобщо и задължително образование до 16-годишна възраст“ (7, стр. 5).

Едва ли е необходимо да се зададе въпросът: Как смята нашата държава да постигне такъв равен старт за всички чрез училищата в гетата и особено чрез тези със засилено трудово обучение? В концепцията не се споменава и дума за разсегриране на училищата в ромските гета. Тогава накъде?

ПРОБЛЕМИ И ПЕРСПЕКТИВИ ПРЕД УЧЕНИЦИТЕ ОТ РОМСКИ ПРОИЗХОД

На всеки съпричастен на образователното дело у нас е известно, че най-сериозни са проблемите с ромските деца в училищна възраст. Обучението и възпитанието на тези деца е изключително важен и отговорен проблем, но еднов-